

In Memory of *Comrade Fi-nga*

รำลึก...สหายฟิงา
แต่เธอ...ผู้มีศรัทธาและความรัก

*A Powerful Anchor of
the People's Voice of Thailand (P.V.T.)*

รำลึก...สหหายฟ้า

แต่เธอ...ผู้มีศรัทธาและความรัก

**In Memory of *Comrade Fi-nga*:
A Powerful Anchor of the People's
Voice of Thailand (P.V.T.)**

บรรณาธิการ: หมอตา ที่มั่นแดง อีสานใต้

พิสูจน์อักษร: หมอตา ที่มั่นแดง อีสานใต้

ออกแบบปก-จัดรูปเล่ม: Blue Lotus

**เผยแพร่ครั้งแรก: พฤษภาคม 2568
(ในรูปแบบอีบุ๊ก)**

© Blue Lotus

สารบัญ

คำกล่าวอาลัย “อ่อนศรี อินทวุฒิชัย”	1
ข้อเขียนประเดิม ดำรงเจริญ	6
ข้อเขียนสหายประดิษฐ์ ที่มันแดง	8
พี่อ่อนศรี...ที่รัก	9
แต่เธอ ผู้มีศรัทธาและความรัก	16
สหายฟิงา เจ้าของเสียงอมตะนิรันดร์กาลของ ส.ป.ท.	22
อาลัยรัก สหายแพน	38
บันทึกความทรงจำถึง...สหายแพน	48
8 บทเพลงในอดีตของ ส.ฟิงา ทำคลิปลงยูทูป	71
เพลงของสหายฟิงา	72
ถึงพี่อ่อนศรี อินทวุฒิชัย ของเรา	109
8 บทเพลงแสดงส่งพี่อ่อนศรี สู่สุด	111

คำกล่าวอาลัย “อ่อนศรี อินทวุฒิชัย”

คำ: ส.ต้อม

กล่าวโดย: สุภาณี พรหมนอก

เกิดเมื่อ พ.ศ. 2486 ที่จังหวัดชุมพร
 เป็นบุตรของ คุณตา พกพวน
 และคุณยาย หลีวา แซ่ภู
 มีพี่น้อง 5 คน
 คนโต นางเพ็ญศรี สิทธิเวช /
 คนที่สอง นายयरรงค์ อินทวุฒิชัย /
 คนที่สาม ดร.กรองแก้ว เจริญสุข
 ทั้งสามท่านถึงแก่กรรมแล้ว
 คนที่สี่ คุณอ่อนศรี อินทวุฒิชัย
 คนที่ห้า ร.ศ.ดร.วัลย์ลดา วิวัฒน์พนชาติ
 ยังมีชีวิตอยู่

การทำงาน คุณอ่อนศรี มีพรสวรรค์ด้าน
 การเขียน การอ่าน การร้อง-รำ

รับงานเป็นผู้ประกาศรายการวิทยุ เป็น
โฆษกงานกิจกรรมต่างๆ ตั้งแต่วัยเยาว์
และได้ใช้พรสวรรค์ที่มีนี้ ร่วมสนับสนุน
ผลักดันการต่อสู้เพื่อประชาชนและสังคม
ที่ดั่งาม ด้วยความเสียสละและทุ่มเทมา
ตลอดชีวิตการทำงาน

ชีวิตส่วนตัว เมื่อครั้งมี โอกาสได้ทำเป็น
ผู้ประกาศข่าว สถานีวิทยุ ส.ป.ท. ได้พบ
กับคุณนพ ประเสริฐสม และทำงานร่วม
กันเป็นผู้ประกาศชาย-หญิง คู่แรกของ
สถานี

หลังผ่านการทำงาน ผ่านอุปสรรค ผ่าน
เรื่องราวต่างๆ ร่วมกัน จนเกิดเป็นความ
รักความเข้าใจ

คุณอ่อนศรีได้สมรสกับคุณนพ ใช้ชีวิตคู่
ร่วมกัน อยู่ดูแลเคียงข้างกันมา จวบจน
วาระสุดท้ายของชีวิต

บั้นปลายชีวิต หลังวางมือจากงานอาชีพ
ที่รักแล้ว คุณอ่อนศรี ใช้ชีวิตบั้นปลาย
อย่างสงบ

จนเมื่อต้นเดือนธันวาคม 2567 เริ่มป่วย
ด้วยอาการอ่อนเพลีย ทานอาหารไม่ได้

กลางเดือนมกราคม 2568 ตรวจพบ
มะเร็งในลำไส้และตับ ระดับ 4

7 กุมภาพันธ์ 2568 อาการทรุดหนัก จึง
นำส่งเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาล

13 กุมภาพันธ์ 2568 เวลา 16.30 น. คุณ
อ่อนศรี กลับลงอย่างสงบแล้วจากพวก
เราไป

แม้วันนี้กาลเวลา จะนำพาร่างกาย คุณ
อ่อนศรี จากพวกเราไป

แต่ภาพผู้หญิงตัวเล็กๆ ที่เปี่ยมด้วยความ
กระตือรือร้นในการทำงาน ไม่เคยย่อท้อ
ต่ออุปสรรค

เป็นผู้ปฏิบัติงานที่เข้มแข็ง เป็นผู้บังคับ
บัญชาที่ใส่ใจลูกน้อง เป็นสหายที่อยู่
เคียงข้างยามลำบาก

ภาพเหล่านี้จะคงอยู่ในใจของพวกเรา
ไม่มีวันลบเลือน

เพื่อร่วมเก็บความทรงจำอันงดงาม และ
แสดงความคารวะ ต่อ คุณอ่อนศรี อินท
วุฒิชัย

ขอยกบทกวี ที่มิตรสหายท่านหนึ่ง
ประพันธ์ไว้

****แต่...อ่อนศรี**

คนจริง หญิงแกร่ง แห่ง ส.ป.ท.
เสียงซึ้งกว่า เสียงขอ ทุกๆ สาย
เสียงแห่งรัก อุดมการณ์ สุด ใจกาย
คงความหมาย ในผลงาน ชั่วกาลนิรันดร์

****หมอนาทราย อีสานใต้ ผู้ประพันธ์**

ข้อเขียนประเดิม ดำรงเจริญ

ผมเจอกับพี่อ่อนศรี ในงานสังสรรค์สมัย
หลังปี พ.ศ. 2529 จำไม่ได้ว่าใครแนะนำ
ให้รู้จักพร้อมกับสามี

ผมจำเสียงพี่ได้ จากการฟังมาก่อนหน้า
จะมาเจอตัวจริงนานแล้ว

ผมบอกว่าผมชอบเสียงพี่ ที่ร้องเพลงด้วย
แก้วเสียงใส ฟังแล้วดีต่อใจ

จำได้พี่เขายิ้มอย่างมีความสุข และจาก
นั้นเมื่อยามเราเจอกันตามงาน ก็ได้
ทักทายกันตลอด

ผมเคยรวบรวมเพลงของสถานีวิทยุ
ส.ป.ท. ได้ 10 ม้วนเทปคาสเซ็ท (ที่ต่อมา
มีผู้นำไปทำสำเนาขาย ตามงานของฝ่าย
ก้าวหน้า นับแต่พุทธทศวรรษ 2530 นั้น
แหละครับ) ก็มีหลายเพลงที่พี่เป็นคนร้อง

น้ำเสียงในสมัยวัยฉกรรจ์ของพี่เขา ไส
สะอาดจริงๆ

ขอบคุณความดีที่สร้างไว้ได้เป็นพลัง
ปัจจัยนำสู่สุดติในสัมปรายภาพ เทอญ

ข้อเขียนสหายประดิษฐ์ ที่มันแดง

“ผมได้ติดต่องานคอนเสิร์ต เพราะคิดถึงเพื่อน กับพี่อนศรี ไปรับไปส่งเพื่อซ้อมดนตรีกันหลายครั้ง จนผมเกษียณแล้วกลับไปอยู่บ้าน ก็ยังติดต่อกับพี่อนศรีเป็นครั้งคราว พี่ไม่เคยเล่าเรื่องการป่วยให้ฟังเลย เคยเล่าแต่เรื่องพี่กรองแก้วป่วย

พี่อนศรี เป็นคนแต่งเพลงปีใหม่แห่งชัยชนะ (ปีใหม่เวียนมา นภาเหนือไทย เรื่องรอง) พี่มาบอกผมภายหลัง หลังจากเห็นในบันทึกคอนเสิร์ตซิม โฟนี่ครั้งที่สอง มีเพลงนี้ และใส่ข้อมูลผู้แต่งว่า นิรนาม ผมได้กราบขออภัยพี่ เมื่อมาทราบ

สู่สุดตินะครับ พี่อนศรี สหายฟังา”

พี่น้องศรี...ที่รัก

62 ปีที่แล้ว เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2506 ณ ส.ป.ท. ฉันได้มีโอกาสดำรงงานและใช้ชีวิต ร่วมกับพี่น้องศรี ขณะนั้นฉันยังเป็นเด็ก แต่พี่ดูเป็นผู้ใหญ่ อายุเราห่างกัน 7 ปี...

สิ่งที่ฉันเห็นและฝังใจอยู่เสมอ... ไม่เคย ลืมเลือน

พี่น้องศรีเป็นคนตัวเล็กรูปร่างผอมบาง มี จิตใจกว้างขวาง อัจฉริยะดี ตรงไปตรง มา เข้มงวดต่อตนเอง เสมอต้นเสมอ ปลาย

ด้านการงาน พี่่อนศรีมีความรับผิดชอบ สูงมาก ปกติงาน ส.ป.ท. จะต้องอ่านข่าว

อัดเสียงทุกวัน เจ็บป่วยอย่างไร พี่ก็สู้อดทน ไม่ไหวจริงๆ ถึงยอมหยุดพัก บางครั้งต้องอัดเสียงรายการพิเศษ ทำงานตั้งแต่เช้าถึงค่ำ ดึกดื่น กระทั่งยันสว่าง พี่ก็ไม่ถอย ไม่บ่นไม่ท้อ

ในภาวะสงคราม ขณะที่อเมริกากำลังพ่ายแพ้ในสงครามเวียดนามได้ พวกมันได้ระดมทิ้งระเบิดเวียดนามเหนืออย่างหนัก ส.ป.ท. ต้องย้ายที่ทำงานไปยังชนบท ริมภูเขา พี่ต้องทำงานในห้องอัดเสียงเล็กๆ แคบๆ ในรถ ในถ้ำ พี่ก็ยังยืนหยัดทำงานจนสำเร็จลุล่วง

พี่อ่อนศรียังหมั่นฝึกฝน ยกระดับความสามารถในการทำงาน ฝึกลมหายใจและการออกเสียง ซึ่งเป็นพื้นฐานของการ

อ่านและร้องเพลง ทั้งที่เป็นคนเก่ง มี
ความสามารถเฉพาะตัวหลายอย่าง

นอกจากอ่านข่าว บทความมีพลัง คมชัด
ทุกถ้อยคำอย่างหาที่ติมิได้ พี่ยังขับเสภา
เห่เรือ ร้องเพลง แต่งเพลงได้อย่าง
ไพเราะเพราะพริ้งอีกด้วย

พี่อ่อนศรีเป็นที่รักของสหาย เอื้อเฟื้อเผื่อ
แผ่ เข้ากับทุกคนได้ดี กับสหายผู้สูงอายุ
คุณลุงคุณป้า พี่อ่อนน้อมถ่อมตน กระทั่ง
ได้รับความไว้วางใจจากคุณลุงผู้อาวุโส
อนุญาตให้ตัดผมเป็นประจำ กับสหายรุ่น
น้อง พี่ให้ความอบอุ่นและช่วยเหลือจน
น้องๆ ติดใจ

พี่อ่อนศรียังเป็นตัวอย่างในเรื่องของ
ความรัก ปี 2505 พี่อ่อนศรีรักกับคุณนพ
ประเสริฐสม โฆษกชายที่ทำงานร่วมกัน

แต่ทั้งคู่ไม่รีบด่วน ในการแต่งงานมีลูก
ให้ความสำคัญกับการทำงานเป็นอันดับ
แรก วางตัวอย่างเหมาะสม

ต่อมา ส.ป.ท. มีนโยบายให้สหાયลับ
เปลี่ยนกันเดินทางไปแนวหน้าเพื่อหา
ประสบการณ์ และยกระดับการทำงาน
เมื่อมีโฆษกชายมาแทน คุณนพก็เดินทางไป
ยังฐานที่มั่นเขตจังหวัดน่าน

ปี 2520 ส.ป.ท. ได้ส่งพี่น้องสตรีตามไปยัง
แนวหน้า และได้แต่งงานกับคุณนพที่
สำนัก 635 เขตน่านได้ ตลอด 15 ปี พี่ทั้ง
สองซื่อสัตย์ต่อความรักที่มีให้กัน ไม่ว่า
จะอยู่ห่างไกล หรือจากกันเนิ่นนานเพียง
ใด

ฉันจากฟิออนศรีในปี 2512 และพบพี่อีกครั้งในปี 2524 (เวลาผ่านไป 12 ปี) เราอยู่สำนัก 635 เขตหนาวใต้ด้วยกัน พี่ปรับตัวเอง ใช้ชีวิตในแนวหน้าได้อย่างรวดเร็ว ทำทุกอย่างแบกข้าว ตำข้าว หุงหาอาหาร ใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย ปี 2525 ฉันได้รับคำสั่งให้เคลื่อนย้ายจากสำนัก 635 เราจึงต้องจากกันอีกครั้ง...

แม้จะอยู่ห่างไกลกัน ฉันยังได้รับข่าวคราวฟิออนศรีเสมอ ปี 2530 ฟิออนศรีกับสหยาอวูโสอีกหลายท่าน ถูกทางการจับตัว ด้วยข้อหาการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ และได้รับการปล่อยตัวในเวลาต่อมา เมื่อถูกปล่อยตัวฟิออนศรีกับคุณนพยังคงเข้มแข็ง แน่วแน่ มุ่งมั่นทำงานและต่อสู้เพื่อผลประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติต่อไป

กลางปี 2566 พี่อ่อนศรีในวัยใกล้ 80
ต้องรับภาระหนักมาก ดูแลพี่สาวที่ป่วย
เป็นอัมพฤกษ์ และคุณนพสามีที่ป่วยติด
เตียง ทุกครั้งที่คุยกัน พี่ยังคงเข้มแข็ง
ไม่มีเสียงบ่น ไม่มีคำว่าลำบาก มีแต่
ความเกรงอกเกรงใจมิตรสหาย ที่ช่วย
เหลือเรื่องเงินทองและดูแลคุณนพ

วันที่ 21 มกราคม 2568 จันทังใจไปพบ
พี่อ่อนศรีอีกครั้งที่ รพ.ภูมิพล พี่ป่วยหนัก
ไม่มีโอกาสรักษาให้หายหรือทุเลาลงได้

พี่ยังคงส่งยิ้มพร้อมกับคำขอบคุณ...
ขอบคุณทุกคนที่มาดูแลและเยี่ยมยาม....

แม้ไม่มีญาติสนิท ไม่มีสามีอยู่ข้างกาย
แต่พี่อ่อนศรีก็ยังได้รับความรักความ
อบอุ่นจากมิตรสหายที่หมั่นเวียนกันมา
อยู่เคียงข้างในวาระสุดท้าย...

วันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568 เวลา
16:30 น. พี่อ่อนศรีจากไปอย่างไม่มีวัน
กลับ.....

..เหลือไว้ซึ่งสຸ່มเสียงที่ทรงพลัง เข้มแข็ง
เร้าใจหาญใครเทียบ

..เหลือไว้ซึ่งผลงานอันมากมาย

..เหลือไว้ซึ่งเกียรติและศักดิ์ศรีของนัก
ปฏิบัติ

รักพี่เสมอ

จาก น้อง ส.ป.ท.

แต่เธอ ผู้มีศรัทธาและความรัก

โดย สหายพิน

เพลง “แต่เธอผู้มีศรัทธาและความรัก”
แต่งทั้งเนื้อร้องและทำนองโดยสหาย
นิตย์ พงษ์ดาบเพชร เดากันว่าแต่งใน
สมัยที่ท่านไปศึกษาอยู่ที่ สถาบันลัทธิ
มาร์กซ์ กรุงปักกิ่ง ในวาระ 8 มีนา วัน
สตรีสากล

แต่ถ้าอ่านเนื้อร้อง ซึ่งกล่าวถึงเสียง
กล่าวถึงพลังของเสียง ที่ปลุกเร้าผู้คน
แล้ว หลายท่านวิเคราะห์ว่า สหายนิตย์
น่าจะแต่งเพลงนี้ให้กับ ส.ป.ท. โดย
เฉพาะ เมื่อครั้งเป็นทีมปลุกปั่นสร้าง
สถานีฯ ในปี 2505

เพลงนี้ไม่แน่ใจว่า เคยออกอากาศทาง
ส.ป.ท. หรือไม่ พบแต่เนื้อเพลงพร้อม
โน้ตในเอกสารรุ่นหลัง ถ้าเคยร้องอัด
เสียงออกอากาศ น่าจะมีม้วนเทปในห้อง
เก็บเทปของสถานีฯ ซึ่งสาปสูญไปหมด
แล้ว

เนื้อหาของเพลงนี้ เหมือนแต่งขึ้นเพื่อ
สดุดีสหายฟิงา

สหายฟิงาเป็น โฆษกหญิงคนแรกของ
ส.ป.ท. ตั้งแต่วันที่สองของการเปิด
สถานีฯ (เดินทางมาไม่ทันวันเปิดสถานีฯ
สหายจันเป็น โฆษกหญิงวันเปิดสถานีฯ
วันแรกแทน) และทำหน้าที่นี้เรื่อยมา
ตั้งแต่วันนั้น จนกระทั่งปี 2520 จึงได้ไป
แนวหน้า

สหายฟิงาสร้างเสียงอันเป็นเอกลักษณ์
แหลม สูง ชัดทุกคำ ให้ ส.ป.ท. จนเป็นที่
จดจำ คำว่า “เสียงเธอก้องกังวานยิ่งกว่า
เสียงฟ้าคะนอง” จึงไม่มีใครเหมาะ
เท่ากับท่าน ระยะเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่
โฆษกนี้ยาวนานถึง 14 ปี สร้างขวัญและ
กำลังใจให้นักต่อสู้ทุกๆแนวรบ จึงเหมาะ
กับคำที่ว่า “เสียงเธอก้องฟ้า ช้ามป่าเขา
ลำนาวไพร ปลุกความมั่นใจ แต่ชนผู้ไฝ่
เสรี” เป็นอย่างยิ่ง

สหายฟิงากับ โฆษกชายคนแรก คือ
สหายนา เป็นคู่รักกัน แต่ใช้เวลาถึง 14
ปีเช่นกัน จึงจะแต่งงานครองคู่ แสดง
ความเป็นผู้เสียสละ ผู้มีศรัทธายิ่งใหญ่
คู่ควรกับคำว่า “แต่เธอผู้มีศรัทธาและ
ความรัก”

เราจึงขอนำเพลงนี้มาสดุดี สหายฟิงา
หรือสหายแพน หรือคุณอ่อนศรี อินท
วุฒิชัย ในวาระที่ท่านลาจากพวกเราไป
ชั่วนิรันดร์

เพลง แต่เธอผู้มีศรัทธาและความรัก
แต่ง โดย นิตย์ พงษ์ดาบเพชร

.....

วิญญาณของเธอนั้นไร้พันธนาการ
เสียงเธอก้องกังวานยิ่งกว่าเสียงฟ้า
คะนอง

เกียรติของเธอเสมอตั้งเรืองแสงทอง
ทาบทาฟ้าผ่องเรืองรองทอประกาย

เสียงเธอแผ่ผ่องผุดบริสุทธิ์ด้วยศรัทธา
 ก้องกังวานมาจากส่วนลึกแห่งดวงใจ
 เสียงเธอก้องฟ้าข้ามป่าเขาลำเนาไพร
 ปลุกความมั่นใจแด่ชนผู้ไม่เสรี

ใครกล้าประณามหยามว่าเธอมีราศี
 โลกสดุดีเป็นศรีของมวลชน

ความรักศรัทธาใหญ่ยิ่งกว่ามหาสมุทร
 ชโลมจิตมนุษย์ให้ผุดผ่องใสภา
 เจ้ายืนตระหง่านดุดจปราการเหล็กคิลา
 สูงสุดฟ้าศรัทธาจงเจริญ

แต่เธอผู้มีความรักสูงส่ง
 แต่เธอผู้มั่นคงดุจคิลา
 แต่เธอนักรบเสรีที่หาญกล้า
 แต่เธอผู้มีศรัทธายิ่งใหญ่

แต่เธอผู้มีใจงามแสนงาม
แต่เธอผู้แทนนามชนชาวไทย
แต่เธอนักรบผู้ชู โบกธงชัย
แต่เธอผู้มั่น ใจในศรัทธา

เชื้อเกิดแสงทองจะเรืองรอง
ผ่องทาบขอบฟ้า
วันชัยนั้นจะมา
ความชั่วช้าจะสูญสิ้นไป

พวกเราพร้อม ใจกัน
ร่วมป้องกันเอกราชชาติไทย

สหายฟังา เจ้าของเสียงอมตะนิรันดร์กาลของ ส.ป.ท.

โดย สหายพิน

เมื่อเอ่ยถึง สถานีวิทยุเสียงประชาชนแห่งประเทศไทย หรือ ส.ป.ท. ของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ผู้ติดตามรายการของสถานีวิทยุแห่งนี้ จะต้องจดจำน้ำเสียง อันเป็นเอกลักษณ์ของ โฆษกหญิงชาย ที่จะประกาศเปิดการกระจายเสียงคู่กันทุกวัน วันละ 3 เวลาว่า “ที่นี่ สถานีวิทยุเสียงประชาชนแห่งประเทศไทย” คลอไปกับเพลง “วีรชนปฏิวัติ” เสียงแหลมสูงชัดทุกคำที่ทุกคนจำได้ติดหูของ โฆษกหญิง คือเสียงของ

สหายแพน หรือสหายฟิงา หรือคุณอ่อนศรี อินทวุฒิชัย ถ้าใครเคยอ่านหนังสือที่เขียนโดย “เหมือนฝัน” เรื่อง “หลังไมค์ดาวแดง” ก็คงจะรู้ว่าสหายขวัญ คือผู้อยู่หลังไมค์นั้นมาอย่างยืนยง และคนที่อยู่หน้าไมค์ดาวแดง อย่างยาวนานไม่แพ้กัน ก็คือ สหายแพน หรือคนใน ส.ป.ท. มักจะเรียกติดปากกันว่า สหายฟิงา คนนี้เอง

สหายฟิงาเข้าร่วมงานกับ ส.ป.ท. ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2505 เป็นโฆษกหญิงคนแรกและคนเดียว ที่ส่งเสียงออกอากาศไปทั่วทุกเขตป่าเขานานถึง 14 ปี (สหายฟิงาไปแนวหน้าในปี พ.ศ. 2520) ตลอด 14 ปีที่ถ้านับเป็นครั้งก็ตกอยู่ราว 5,110 ครั้ง

นอกจากการอ่านข่าว วิเคราะห์ข่าว
บทความ คำแถลง และประกาศสำคัญๆ
ของ พคท. ในวาระต่างๆ แล้ว สหายฟิงา
ยังได้แต่งเพลง และร้องเพลงออกอากาศ
ทาง ส.ป.ท. จำนวนมาก หลายเพลงยัง
ติดหู ติดปาก สหายที่ทำงานปฎิวัติทุกๆ
แนว

เพลงที่สหายฟิงา แต่งเนื้อร้อง ทำนอง
และขับร้อง ออกอากาศทาง ส.ป.ท. มี
มากมาย แต่เท่าที่ปรากฏในหนังสือ
“ที่นี่ สถานีวิทยุเสียงประชาชนแห่งประเทศไทย” มีดังนี้

1. กำลังชาวนา (ชาวนาเอ๋ย กำลังของ
เรามีมาก...หน้า 190)

รวมเพลงปฎิวัติ วิทยุ สปท. VOL. 02
No. 1

2. ไทยต้องเป็นไท (อันช้างพลายกายโต
ทำโอหัง...หน้า 200)

3. แนวร่วมปฐิวัติ (แนวร่วมรักษชาติดุจ
ประกาศาส่องทางไกล...หน้า 201)

4. คมเคี้ยว (อันคมเคี้ยวเกี่ยวข้าวที่
วาววับ...หน้า 202)

5. ปีใหม่ปีแห่งชัยชนะ ชื่อเดิมคือ
อวยพรปีใหม่ (ปีใหม่เวียนมา
นภา...หน้า 211)

รวมเพลงปฐิวัติ วิทย์ สปท. VOL. 03
No. 9

6. ประชาชนไทยไม่ต้องการ
ประชาธิปไตยจอมปลอม (กำลังอาวุธ
ประชาชนไทย...หน้า 212)

7. รำวงสามัคคีต่อสู้ร่วมกันของเรา (มาเถิด มาเถิด พี่น้องชนชั้นกรรมกร...หน้า 220)

8. ธงรักชาติเปล่งรัศมี (ธงรักชาติแจ้งประจักษ์มีศักดิ์ศรี...หน้า 222)

9. เขตปลดปล่อยของเรา (ไรรณาเขี้ยวขจี ธงแดง โบกพลั่ว...หน้า 234)

รวมเพลงปฏิวัติ วิทย์ สปท. VOL. 02
No. 5

10. ไชโย ชัยชนะของประชาชน (เสียงปืนดังก้องปลุกผองเรารุ่งขึ้น...หน้า 252)

รวมเพลงปฏิวัติ วิทย์ สปท. VOL. 02
No. 21

11. ลอยกระทงรักไทย (แสงจันทร์ส่องฟ้า
งามตาน้ำนองตลิ่ง...หน้า 264)

รวมเพลงปฐพีวดี วิทย์ สปท. VOL. 03
No. 2

12. พรรคคอมมิวนิสต์ที่ยิ่งใหญ่ (พรรค
คอมมิวนิสต์ที่ยิ่งใหญ่ เกียรติแจ้ง...หน้า
266)

รวมเพลงปฐพีวดี วิทย์ สปท. VOL. 10
No. 12

13. อวยชัยปีใหม่ (มาอวยชัยปีใหม่ ขอ
ให้ประชาไทย...หน้า 281)

14. ไชโย พรรคคอมมิวนิสต์แห่ง
ประเทศไทย (หนึ่งธันวาเวียนมาถึงวัน
นี้...หน้า 284)

รวมเพลงปฐพีวดี วิทย์ สปท. VOL. 01
No. 26

15. สงกรานต์สามัคคี (วันนี้วันดีปีใหม่
วันนี้วันดีปีใหม่ เราประเทศไทย...หน้า
285)

รวมเพลงปฐิวัติ วิทย์ สปท. VOL. 01
No. 25

16. เสภา (โอ้ปีนี้ภัยแล้งคุกคาม
หนัก...หน้า 293)

17. เพลงอาโย (ความทุกข์ความแค้น
ของเราชาวไร่ชาวนา...หน้า 294)

18. เพลงเรือ (สวัสดิ์พี่น้อง เราผอง
ประชา ผู้ทุกข์ยากถ้วนหน้า...หน้า 295)

19. เพลงชาวไร่ การต่อสู้ด้วยอาวุธ
หน้าไป (มวลชนเท่านั้นแหละเอ๋ย...หน้า
296)

เพลงที่ฮิตในระดับที่เพียงได้ยินเสียง
ดนตรีขึ้นท่อนแรก สหายแทบทุกคนก็จะ
ร้องได้คือเพลงต่อไปนี้

เพลง ปีใหม่ปีแห่งชัยชนะ (รำวง)
เดิมชื่อเพลงอวยพรปีใหม่ ใช้
นามปากกาว่า สายพิณ รักถิ่นไทย แต่ง
ทั้งเนื้อร้องและทำนอง แล้วขับร้องคู่กัน
ระหว่างสหายฟิงาและสหายมัน
เนื้อร้อง

(สร้อย) ปีใหม่เวียนมา นภาแดนไทย
เรืองรอง มวลมิตรจิตใจผุดผ่อง เรา
ประชาพี่น้องร่วมใจอวยชัยให้พร

(ญ) วาระดิถีปีใหม่ผองไทยทุกท่าน จง
แผ้วภัยพาลการงานขอจงมีชัย ขอให้พ่อ
แม่ปู่ย่าตายาย ญาติสนิทมิตรสหาย
เรามาพร้อมใจวันปีใหม่เอ๋ย (สร้อย)

(ช) ประชาพี่น้อง คล้องแขนแกร่งกล้า
ตระหง่าน ตั้งจิตปฏิญาณ จะผลาญผู้
ราญราวี ล้างมันให้สิ้นจากถิ่นปฐพี
ร่วมใจกันวันนี้ ตั้งต้นฤกษ์ดีวันปีใหม่เอ๋ย
(สร้อย)

(พ) วาระดิถีปีใหม่ฟ้าไทยเจิดจ้า มาเถิด
ประชาอนาคตเราอำไพ ร่วมกันต่อสู้ศัตรู
ไม่คลาย ช่างชิงชัยสะสมชัย จากชัยสู่ชัย
ในปีใหม่เอ๋ย (สร้อย)

เพลง เขตปลดปล่อยของเรา

ใช้นามปากกาว่า สายพิณ รักถิ่นไทย
แต่งทั้งเนื้อร้องและทำนอง โดยร้องคู่กับ
สหายมันเช่นเดียวกัน
เนื้อร้อง

ไรรณาเขี้ยวขจี ธงแดงโบกพลั่ว ไต้ลมงาม
ตา แผ่นดินผืนนี้ เราแย่งยึดคืนมาได้
ด้วยกระบอกลั่น ด้วยยี่นหยัดสู้ และด้วย
เลือดเนื้อ ผองเราทั้งหลาย

เรามีอำนาจรัฐ ของเราประชา เรากุม
ชะตาของเราเองไว้ ทุกสิ่งทุกอย่าง เรา
ล้วนสร้างได้ ชีวิตใหม่ในเขตปลดปล่อย
สดใสเรืองรอง

ไรรณาเขียวขจี ธงแดงโบกพลั่ว ไต้ลมงาม
 ตา เราประชา ในเขตปลดปล่อย มุ่งหน้า
 ตาม มุ่งหน้าตาม พรรคคอมมิวนิสต์ แห่ง
 ประเทศไทย ไปชั่วนิรันดร์

เพลง พรรคคอมมิวนิสต์ที่ยิ่งใหญ่
 ใช้ชื่อสหยาฬิงา เป็นผู้แต่งเนื้อร้องและ
 ทำนอง โดยมีสหยาฬันเป็นผู้ร้อง
 เนื้อร้อง

พรรคคอมมิวนิสต์ ที่ยิ่งใหญ่
 เกียรติแจ้งจบไทย สู้มานับหลายสิบปี
 เป็นประทีป ส่องนำวิถี เป็นแกนความ
 สามัคคี พลังก้าวหน้าให้เร่รวมตัว

ต่อสู้บากบั่น ไม่เคยพรั่นกลัว
แม้ฟ้ามีดมัว ชูธงปฏิวัติชัดเจน
ไม่กลัว ความลำบากยากเข็ญ
ยิ่งสู้ยิ่งเด่น สัจจายังแจ่ม ใจชน

พลังสามัคคี ประชาธิปไตย
ประชาทั่วยไทย ร่วมขบวนต่อสู้
ธงปฏิวัติ ส่องาเด่นชู
มวลชนต่อสู้ เพื่อไทยเป็นไทยสมบูรณ์

เพลง ไชโย พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย (ร่าง)

ใช้นามปากกาว่า สายพิณ รักถิ่นไทย
แต่งทั้งเนื้อร้องและทำนอง เป็นการขับ
ร้องหมู่ โดยมีสหยาพิงาและสหยามนั้น
ร้องนำ
เนื้อร้อง

หนึ่งธันวา เวียนมาถึงวันนี้
เราขอสดุดี จลองชัยด้วยใจศรัทธา
พรรคชี้นำ ทิศทางให้เราประชา
จับอาวุธมา เร่งชิงเอาชัย

ไม่ต้องการปิ่น นั้นต้องจับปิ่นขึ้นมา
ภายใต้การนำพา ของพรรคคอมมิวนิสต์
ไทย ลำบากเท่าฟ้า รุดหน้าด้วยความ
มั่นใจ วันชัยในบั้นปลาย ต้องเป็นของ
เราประชา

แผ่นดินถิ่นทอง พวกโจรมันเข้าครอบ
ครอง เหยียบย่ำดินทอง โหดร้ายทารุณ
เรื่อยมา ประชาพี่น้อง ต้องนองเลือดและ
น้ำตา ต้องจับอาวุธขึ้นมา รุกเช่นฆ่าศัตรู
หมู่มาร

พลังของเรา เข้มแข็งและเกรียงไกร
ศัตรูใด หมายมาขวางทางก็ดก้น
ต้องแหลกบรณลัย ไ้้เท้าเราประชาทัณฑ์
ขอแต่สมัครสมาน ร่วมสามัคคีกลม
เกลียว

กองทัพปลดแอก ประชาชนแห่ง
ประเทศไทย จงเจริญ ไชโย ไชโย

พรรคคอมมิวนิสต์ แห่งประเทศไทย
จงเจริญ ไชโย ไชโย ไชโย

เพลง สงกรานต์สามัคคี (ร่ำวง)
 สายพิน รักถิ่นไทย แต่งเนื้อร้องและ
 ทำนอง และขับร้องหมู่ โดยมี สหายฟิงา
 และสหายม้นร้องนำเหมือนเดิม
 เนื้อร้อง

วันนี้วันดีปีใหม่ วันนี้วันดีปีใหม่
 เราประชาไทย รื่นเริงสำราญ
 สาदन้า รदन้าอวยชัย
 ฉลองปีใหม่ เทศกาลสงกรานต์
 เรามาสามัคคี เรามาสามัคคี
 สู้เพื่อชีวี ได้มีสุขสันต์
 มารร้าย เราไม่ไหวหวั่น
 เราพร้อมแรงกัน ฟาดฟันบรรลัย
 เอกราช ประชาธิปไตย
 เราจะไม่ยอม ให้ใครมาย่ำยี

ถ้าใครเปิดช่องทางนี้ฟังเพลง ก็จะทำให้
เพลง ส.ป.ท. เกือบทั้งหมด มีเสียงแหลม
ใส คึกคัก เป็นผู้ร่อนนำ เสียงนักร้องหญิง
เสียงนั้นคือ สหายฟิงา

วันนี้ สหายฟิงา จากเราไปแล้วในวัย 81
ปี ตลอดชีวิตของท่านผู้นี้ได้อุทิศให้กับ
การงาน เพื่อการเปลี่ยนแปลงสังคม
อย่างเข้มแข็งตลอดมา วันนี้ สรีระของ
ท่านกำลังจะจาก โลกนี้ไปชั่วนิรันดร์ แต่
สิ่งที่ท่านได้ทำมาตลอดชีวิตนั้น จะยังอยู่
คู่แผ่นดินไทย อยู่ในใจของสหายร่วม
อุดมการณ์ไปตลอดกาล

ขอสดุดีจิต ใจนี้ไปตราบชีวิตจะหาไม่
เพื่อน ส.ป.ท.

อาลัยรัก สหายแพน

เมื่อแนวหลังปิดตัวลง พรรคพี่น้องยุติ
การช่วยสนับสนุนหน่วยงานต่างๆ ที่อยู่
ในต่างแดน ต่างก็เดินทางกลับมาตุภูมิ
และโยกย้ายไปยังหน่วยงานต่างๆ ตาม
ความเหมาะสม สำหรับฉันและสหาย
กลุ่มหนึ่ง ซึ่งส่วนมากเป็นเยาวชน ถูก
ย้ายมาสังกัดสำนัก 635 น่านใต้ มีหน่วย
ทหาร 010 เป็นหน่วยสนับสนุนด้านการ
ผลิต

ฉันได้รับมอบหมายภารกิจเหมือนเดิม
คือ อยู่หน่วย โฆษณา (ปิดลับอีกแล้ว) ทำ
หน้าที่หลักคือ จัดพิมพ์ โรเนียวเอกสาร
สิ่งพิมพ์ หน้าที่รองคือ ทำการผลิต

ฉันอยู่ที่นี้ 5 ปี นับว่านานที่สุด (เมื่อนับเวลาที่ต่อสู้ร่วมกับ พคท. 7 ปี) ได้มีโอกาสทำงาน และใช้ชีวิตร่วมกับ ส.แพน ก็ที่สำนัก 635 นี้

ตลอดเวลาที่อยู่กับ ส.แพน เราไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่า ส.แพน เป็น โฆษกหญิงคนแรกของ สปท. จวบจนลงมาใช้ชีวิตในเมือง และได้ทราบจากสหายคนอื่น

ทำให้คิดถึง ห้วงเวลาที่ได้ใช้ชีวิตกับ ส.แพน (ป้าแพน) นึกถึงท่วงทำนอง การใช้ชีวิต การดำรงตนของป้าแพนแล้ว ยิ่งประทับใจป้าแพนมากยิ่งขึ้น

ตอนที่อยู่กับป้าแพนนั้น ฉันอายุประมาณ 21 ปี เราอายุห่างกันประมาณ 14-15 ปี ส.แพน เป็นคนตัวเล็ก คล่องแคล่วมาก

หลังจากเสร็จงานประจำวัน เราสองคน
มักจะชอบถือขวานไปคนละเล่ม แล้วเดิน
ไปหลังสำนัก เพื่อเสาะหา ต้นยางขนาด
เชื่อง เมื่อพบต้นยางที่หมายตาแล้ว ก็จะ
ช่วยกันแหงนมองไปที่ปลายต้นยาง ดูว่า
กิ่งยางมัน โน้มไปทางไหน ซึ่งเป็นอันรู้กัน
ว่า ด้านนั้นจะมีน้ำยางไหลออกมา
มากกว่าด้านอื่น

เมื่อเป้าหมายการเจาะต้นยางชัดเจนแล้ว
เราสองคนก็จะยืนกันคนละด้าน จับด้าม
ขวานแน่นกระชับ สองเท้ายืนอย่างมั่นคง
แล้วต่างสลับกันเจาะต้นยาง จนได้ร่อง
ยางขนาดเหมาะสม หลังจากนั้นจะเอาไม้ไผ่
แห้งจุดไฟเผาร่องยางนั้น เพื่อเรียกน้ำ
ยางให้ไหลลงที่ร่องนั้น

หลังจากนั้นอีก 2-3 วัน เราจะพากันมา
 ตักน้ำยางไปทำบองจุดไฟ เพื่อใช้
 ทำงานในตอนกลางคืน เราสนุกมากกับ
 การได้ตักน้ำยาง มาจนเต็มกระบอก
 ไม้ไผ่ กระบอกแล้วกระบอกเล่า

นอกจากนี้ ส.แพน ยังเอาใจใส่ ดูแล
 ตัดผมให้ สอนเราเย็บชุดชั้นใน ใส่เอง
 หัดฟिंगตนเอง เราสองคนเข้ากันได้ดี แล้ว
 วันดีคืนดี ป้าแพนเดินทางไปไหน เราก็
 ไม่รู้ มันเป็นห้วงเวลาที่ฐานที่มั่น จ.น่าน
 กำลังล่มสลาย (ไปตามพรรคเรียกร้อง
 ต้องการ...ตอนนั้นเขาห้ามถามกัน) และ
 ไม่นานนัก เราก็เดินทางกลับเข้าเมือง

จวบจนเวลาล่วงเลยมานับสิบปี เราสอง
 คนได้มีโอกาสดูพบกันอีกครั้ง

คราวนี้อายากคุยและอยากทราบ เรื่องราวของป้าแพนมากขึ้นว่า พี่เข้าไปทำงานได้อย่างไรในยุคสมัยนั้น อะไรเป็นเหตุจูงใจให้เข้าร่วมกับ พคท.

จนแล้วจนรอด พี่ก็ไม่ยอมเล่าให้ฟัง พี่บอกให้มันตายไปพร้อมกับพี่แล้วกัน (อะไรจะปิดลับปานนั้น ในใจคิดไป) เราก็หยอกกลับไปว่า พี่คะเดี๋ยวนี้เขาเปิดเผยกันแล้วนะ จะได้เป็นส่วนหนึ่งของประวัติศาสตร์ไงพี่ เราหยอกพี่ไปอย่างนั้น

ระยะหลัง ทราบว่าพี่เขาสุขภาพไม่ค่อยดีนัก ได้มีโอกาสแวะเวียนไปเยี่ยมบ้าง หรือไม่ก็ โทรศัพท์คุยกันบ้าง เพราะทราบว่า พี่เขาอยู่คนเดียว

ถามเรื่องราวของพี่ว่า พี่ไปทำงานที่นั่นได้
ยังไง พี่ตอบว่า พี่เข้าร่วม พคท. ตั้งแต่
อายุ 15 ปี เขาเห็นว่า พี่ชอบร้องรำทำ
เพลง เลยส่งไปทำงานให้เป็นโฆษก

โดยส่งไปที่เวียดนาม เพื่อทำภารกิจนี้
โดยเฉพาะ แล้วก็ถามว่า ทำไมพี่ถึงชื่อ
“ฟิงา” ละ เวลาใครๆ พูดถึงสหาย ส.ป.ท.
ไม่ค่อยได้ยินชื่อนี้เลย พี่บอกว่า เป็นชื่อ
ดาราชาวเวียดนามในสมัยนั้นซึ่งดังมาก

เรายังแอบถามเรื่องส่วนตัวอีกว่า พี่เคย
ทะเลาะกับลุงคำรีเปล่า พี่บอก ไม่เคยนะ

เราไม่รู้หรอกว่า พี่กับลุงคำแต่งงาน อยู่
ด้วยกัน นานแค่ไหน

แต่ที่แน่ๆ คือ เขาทั้งสอง ร่วมทุกข์ร่วมสุข และดูแลกันมาตลอด จวบจนพี่เขาจากลง ไปก่อน

ก่อนที่พี่จะป่วยหนัก และเข้า โรงพยาบาล ประมาณหนึ่งสัปดาห์ เราแวะไปเยี่ยม ทานข้าวกับพี่อีกครั้ง พร้อมนำหนังสือ "ที่นี่ ส.ป.ท." ไปให้พี่เขาได้อ่าน

พี่เอามือลูบหนังสือ ตาดูเป็นประกาย เปิดดูหน้าแล้ว หน้าเล่า พอเปิดไปหน้าที่ เป็นเพลง ส.ป.ท. ก็พูดขึ้นว่า นี่เพลงนี้พี่ แต่ง เพลงนี้พี่ก็แต่ง

เราไม่ได้สนใจว่า มีเพลงอะไรบ้าง พี่บอก หนังสือเขียนได้ละเอียดดีมาก เราจึงบอก พี่ไปว่า เห็นมั๊ยพี่ ใครๆ ก็เขียน ที่มาที่ไป ของตัวเอง พี่ก็ต้องเขียนนะ

เราคิดว่า มาเยี่ยมคราวหน้าจะชวนพี่คุย
เรื่องประวัติของพี่เขา ก่อนกลับบอกพี่ว่า
พี่ไม่ต้องรีบร้อนอ่านนะ อ่านไปเรื่อยๆ
เป็นเพื่อนแก้เหงา

หลังจากนั้นหนึ่งสัปดาห์ ก็ทราบว่าพี่ป่วย
หนัก เข้าโรงพยาบาล สื่อสารได้น้อยลง
ไม่รู้ว่าหนังสือเล่มนั้น พี่อ่านจบหรือไม่
แต่มันเป็นหนังสือเล่มสุดท้าย ที่พี่อ่าน

"ที่นี่ ส.ป.ท." เหมือนกับจุดเริ่มต้นชีวิต
การทำงานของพี่ "ที่นี่ สถานีวิทยุเสียง
ประชาชนแห่งประเทศไทย" ที่พี่เคยอ่าน
ออกกระจายเสียง

เราไม่อาจรู้ได้ว่า พี่ได้อ่านหนังสือเล่มนั้น
จบหรือไม่ เพราะพี่ไม่สามารถสื่อสารกับ
เราได้อีกแล้ว เราได้แต่จับมือ บีบมือของ
พี่เขาไว้ รู้แต่เพียงว่า ชีวิตบทสุดท้าย
ของพี่ใกล้เข้ามาแล้ว

จนกระทั่งเวลาประมาณสี่โมงเย็นของวัน
ที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568 สหาย ไทร
มาบอกว่า พี่ได้จากเราไปแล้ว

พี่จากไปอย่างสงบ ฉันเชื่อว่า ดวง
วิญญาณของพี่ จะเดินทางไปยังภพภูมิที่
ดีงามอย่างแน่นอน เพราะพี่ไม่เคยคิด
ร้ายกับใคร และยังปรารถนาดีกับทุก
ผู้คน

ถึงตอนนี้ แม่พี่ไม่ได้บันทึกอะไรไว้ แต่ก็มี
สหายอีกหลายคน ช่วยบันทึกเรื่องราว
ของพี่ ให้ชนรุ่นหลังได้ศึกษา และเล่า
ขานสืบไป

คารวะพี่สาวที่แสนอบอุ่น
ส.แสง กลุ่มเพื่อน 010
จ.น่าน

บันทึกความทรงจำถึง...สหายแพน

“สหาย” คำสั้นๆ แต่ความหมายยิ่งใหญ่

ผมจับมือทักทายกับ สหายแพน ครั้งแรก
เมื่อปี 2520

โดยไม่ทราบมาก่อนว่า เธอคือ โฆษก
หญิง ผู้เป็นตำนานแห่ง ส.ป.ท.

ในความทรงจำเกือบ 50 ปี สำหรับผม
สหายแพน คือ ผู้หญิงตัวเล็กๆ ที่เต็มเต็ม
คำว่า “สหาย” ให้สมบูรณ์

และเป็นความทรงจำที่งดงามในหลากหลายมิติ

2520

ณ สำนัก 402 สบน้ำมาง ฐานที่ม้วนนาน
ใต้ หลังเทศกาลสงกรานต์ 2520 ไม่
นานนัก

ผมจับมือทักทายกับ สหายแพน ครั้งแรก
ในฐานะที่ผมเป็นสหายผ่านทาง

คืนนั้นมึงงานบ้านเที่ยงต้อนรับพวกเราที่เพิ่ง
เดินทางเข้าป่าหลังเหตุการณ์ 6 ตุลา
2519

พวกเราได้ชมการแสดง ศิลปะการต่อสู้
ด้วยมีดสั้นและมือเปล่า

ในคำคืนกลางป่าลึก แสงสว่างจากกอง
ไฟไม้ไผ่ที่ลุก โชน

ผมได้เห็นสหายหญิงร่างเล็ก สวมชุด
ทปท. คาดเข็มขัดสนาม พร้อมปืนสั้นและ
มีดพก

เข้าต่อสู้กับสหายชายร่างสูงใหญ่ ด้วย
ท่าทางคล่องแคล่ว ทะมัดทะแมง

เมื่อจบงานนั้นเที่ยง เราจับมือรำลากันใน
คืนนั้น

ภาพสหายหญิงที่เข้มแข็ง พร้อมสู้รบ
เคียงบ่าเคียงไหล่กับสหายชาย

คือ ภาพประทับใจแรกที่ผมมีต่อ สหาย
แพน

2522

ณ สำนัก 635 สบห้วยสาาง ฐานที่มั่น
นานได้ ผมย้ายมาทำงานในหน่วย
ประชาสัมพันธ์ที่มี สหายแพน เป็นผู้
ดูแล

เริ่มแรก หน่วยของเราผลิตหนังสือพิมพ์
รายเดือน ขนาด A4 ด้วยวิธีการโรเนียว
แล้วเย็บเล่ม

สหายแพน ทำหน้าที่บรรณาธิการ คอย
กำกับดูแลและให้คำแนะนำทุกขั้นตอน

ตั้งแต่รวบรวมเนื้อหา กำหนดแนวคิด จัด
ทำต้นฉบับ ขึ้นแท่น โรเนียว จัดเรียงเข้า
เล่ม และส่งเผยแพร่ไปยังหน่วยงานต่างๆ

ผมรับหน้าที่ด้านกราฟิก ตกแต่งหน้า
หนังสือและวาดภาพประกอบ

สหายแพน เป็นผู้ใหญ่ที่เปิดใจรับฟัง
และให้อิสระในการทำงาน

ผมจึงทำงานได้อย่างสบายใจ มีความสุข
กับงาน จึงสร้างสรรค์ผลงานได้ดี

ต่อมา วัตถุดิบในการผลิตเริ่มขาดแคลน
ทั้งกระดาษไข หมึกพิมพ์ กระดาษพิมพ์

สหายแพน ไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรคที่ขวาง
หน้า นำพวกเราเดินหน้าผลิตหนังสือต่อ
ไป โดยเปลี่ยนรูปแบบเป็นหนังสือขนาด
พ็อกเก็ตบุ๊ก

ใช้วิธีการพิมพ์ดีด-วาดภาพประกอบ
พร้อมใส่กระดาษคาร์บอนรองไว้

กดแป้นพิมพ์ดีดแรงๆ กดปากกาวาดรูป
หนักๆ เพื่อให้ได้สำเนาอีกสองสามเล่ม

แม้งานจะยากลำบากขึ้น แต่ผมกลับรู้สึก
ภูมิใจ รู้สึกตนเองได้แสดงความสามารถ
เต็มที่ เมื่อทำงานกับสหยาแพน

ช่วงเวลาที่สถานีวิทยุ ส.ป.ท. ปิดตัวลง
แนวหลังถูกตัดขาด แนวหน้าถูกศัตรูปิด
ล้อม

เสบียงอาหาร ยารักษาโรค สิ่งของเครื่อง
ใช้ขาดแคลนลงเรื่อยๆ

การก่อสร้างถนนยุทธศาสตร์ รุกคืบเข้าสู่
ใจกลางฐานที่มั่น

ข่าวคราวการสู้รบ การบาดเจ็บ การเสีย
สละ มีเข้ามาอย่างต่อเนื่อง

บ่อยครั้งที่ผมท้อแท้ อ่อนล้า เหนื่อย
หน่ายกับงานที่ทำ และสถานการณ์รอบ
ข้าง

ผมทำตัวเป็น “เด็กเสรี” ปลีกวิเวกไปผูก
เปล นอนฟังเสียงลม ชมแมกไม้ สบายใจ
อยู่บนยอดภูแหลมที่สูงชันหลังสำนัก

คิดว่าไม่นาน คงมีคนมาตามกลับไป
ทำงาน และคงถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่าง
รุนแรง

สหายแพน เดินขึ้นภูสูงมาเพียงลำพัง
เพื่อตามหา “เด็กเสรี”

ไม่มีคำตำหนิ คำต่อว่าใดๆ มีเพียงเสียง
 หอบหายใจและคำพูดสะดุดเป็นช่วงๆ ว่า
 “เป็นอย่างไบบ้าง ได้พักให้สบายตัว
 สบายใจขึ้นหรือยัง”

เหมือนมีอะไรมาจากในลำคอ วินาทีนั้นผม
 ได้แต่คิดว่า จากนั้นไปจะไม่ทำตัวให้
 สบายแพน ต้องเหนื่อยหรือลำบากใจอีก
 แล้ว

กลางปี 2523 หน่วยงานประชาสัมพันธ์
 ถูกยุบลง กำลังคนในหน่วยแยกย้ายกัน
 ไปรับภารกิจใหม่ตามที่พรรคฯ มอบ
 หมาย

ผมจับมือรำลา สบายแพน เป็นครั้งที่สอง
 พร้อมความทรงจำ ถึงสหายผู้ปฏิบัติงาน
 ที่มุ่งมั่น ไม่เคยย่อท้อต่ออุปสรรค

เป็นผู้บังคับบัญชาที่ใส่ใจดูแล คอยให้
คำแนะนำสั่งสอน

พร้อมเข้าใจ และให้โอกาสผู้ใต้บังคับ
บัญชาเสมอ

2525

ณ เทือกเขาสูง ชายแดนไทยลาว ฐาน
ที่มั่นนานได้

ช่วงต้นปี 2525 ผมได้กลับมาร่วมงานกับ
สหายแพน อีกครั้ง

ในสถานการณ์ที่พรรคฯ ต้องการตั้ง
สถานีวิจัยภายในประเทศ แทน ส.ป.ท.

หน่วยงานเล็กๆ มีกำลังพล 12 คน
ประกอบด้วย ช่างเทคนิค 3 คน ผู้
ประกาศ 2 คน พี่เลี้ยง 2 คน พยาบาล 1
คน และทหารสนับสนุน 4 คน

ภายใต้การนำของสหายแพน เพื่อทำ
ภารกิจสุดท้าย ที่ไม่เคยมีใครทำมาก่อน

ภารกิจหนักอย่างแรก คือ การขนย้าย
อุปกรณ์สถานี ซึ่งแต่ละชั้นมีน้ำหนักมาก

ทั้งเครื่องส่งสัญญาณวิทยุ เครื่องผสม
สัญญาณ เครื่องปั่นไฟฟ้า น้ำมันสำรอง
บวกกับสัมภาระส่วนตัว และอาวุธประจำ
กายเต็มอัตรา

สหายแพน มีรูปร่างเล็กที่สุด มีอายุมากที่สุด แม้เป็นหัวหน้าหน่วย ก็ยังต้องรวมแบกข้าวของจนหลังแอ่น ตะแวนไปกับพวกเราทุกที

ภารกิจหนักอย่างที่สอง คือ การตระเวนหาที่ตั้งสถานีวิทยุ ต้องเป็นที่ปลอดภัยจากศัตรู ปลอดภัยเข้าถึงจากบุคคลภายนอก ต้องมีความสูง และหันทิศทางเหมาะสม สำหรับการติดตั้งเครื่องส่งสัญญาณ สามารถส่งคลื่นวิทยุกระจายเสียงได้ไกล และชัดเจนมากที่สุด

ยอดภูสูง เทือกเขาทอดยาวตามแนวชายแดน ป่ารกทึบที่ไม่เคยมีคนเข้าถึง

สหายแพน พาพวกเราตระเวนไปทั่ว เพื่อหาที่ตั้งสถานีและทดลองออกอากาศ

ภารกิจอย่างที่สอง คือ การสร้างห้อง
ทำงาน ที่ปลอดภัยจากการโจมตีทาง
อากาศ

พวกเราต้องทำงานแข่งกับเวลา เจาะ
อุโมงค์ลึกเข้าไปในภูเขา

ด้วยกำลังคนที่มีอย่างจำกัด และเครื่องมือ
ที่มีเพียง มีด จอบ เสียม พลั่ว

พวกเราขุดดินเจาะอุโมงค์กัน วันแล้ววัน
เล่า เข้ายันค่ำ สองมือพองแตก กายชุ่ม
เหงื่อ ตัวแดงเป็นหมูป่าเล่น โคลน

สหายแพน ทำหน้าที่ขนดินออกจาก
อุโมงค์ คอยส่งข้าว ส่งน้ำ ทำงานอยู่
เคียงข้างพวกเราไม่ห่างไปไหน

นอกจากภารกิจหนักทั้งสามแล้ว สหายแพน ยังเป็นครูที่ดี สอนให้ผมรู้วิธีสรุป ประเด็น วิธีเขียนข่าว วิธีอ่านข่าวและข้อเขียนต่างๆ

สอนอย่างใจเย็น ไม่เคยเบื่อหน่าย ไม่เคยตำหนิให้เสียกำลังใจ

จะมีคำชมเสมอว่าทำ . . . ได้ดีแล้ว ลองปรับ . . . เพิ่มดูแล้วจะดียิ่งขึ้น

ตลอดเวลาที่ร่วมงานกัน สหายแพน ไม่เคยบอกเล่าให้ผมรู้เลยว่า เป็นถึง โฆษกตัวแม่ของ ส.ป.ท. ที่มากความสามารถ และประสบการณ์

บ่ายวันหนึ่ง ขณะพวกเรากำลังตัดไม้สร้างที่พัก ผมพลาดถูกมีดบาดแขน แผล

ยาวและลึก เลือดไหลออกมาก จนชาย
เลือดและกางเกงของผม ชุ่มเลือดไปหมด

พยาบาลสาวคนเดียวของหน่วย เห็น
เลือดแล้วตกใจจนทำอะไรไม่ถูก

สหายแพน รีบเข้ามาดูอย่างมีสติ บอก
ให้ผมกดปากแผลไว้ ช่วยมัดห้ามเลือด
แล้วสั่งให้พยาบาล รีบไปนำกระเป๋
พยาบาลมา เราไม่มีอุปกรณ์เย็บแผล

สหายแพน คอยกำกับอยู่ข้างๆ ให้
พยาบาลล้างแผล ใส่ยาห้ามเลือด และ
พันแผลจนเรียบร้อย แล้วจึงให้พาผมไป
นอนพัก

สหายแพน หมั่นมาดูอาการผมทุกวัน ที่
พยาบาลทำแผลให้

หลังแผลหาย ผมได้แผลเป็นขนาดใหญ่
และความทรงจำใหม่ ถึงความห่วงใย
ใส่ใจของสหายแพน ที่มีต่อผู้ร่วมงาน

ภารกิจตั้งสถานีวิทยุ ยุติลงเมื่อปลายปี
2525

ผมจับมือรำลากับ สหายแพน เป็นครั้งที่
สาม พร้อมความทรงจำอันงดงามของคำ
ว่า “สหาย”

คนที่เปิ่นมากกว่าผู้ร่วมอุดมการณ์
คนที่ยืนสู้อยู่เคียงข้างกัน ในทุกสนาม
คนที่ห่วงใยดูแลกัน ในยามยากลำบาก
คนที่ส่งเสริมให้เราเติบโตและก้าวหน้า
บนเส้นทางที่ดั่งาม
คนที่เราไวใจและพร้อมตายแทนกันได้

2566

ณ บ้านพัก ชานกรุงเทพมหานคร

กลางปี 2566 ผมจึงได้มี โอกาสพบหน้า
สหายแพน อีกครั้ง

หลังห่างหายกันไปกว่า 40 ปี ด้วยหน้าที่
การงานที่แตกต่างกัน

น้ำแพน ในวัย 80 ปี วางมือจากภารกิจ
ปณิธิที่ได้ทุ่มเทมาทั้งชีวิต

อยู่อย่างสงบที่บ้านพัก คอยดูแลปากกรอง
แก้ว (พี่สาว) และลุงนพ (สามี) ที่ป่วย
ด้วยโรคชรา

แม้สีผมจะขาว โพลน หลังเริ่ม โค้งงอ
เคลื่อนไหวไม่แคล่วคล่องเหมือนก่อน

แต่ยามพูดคุยถึงเรื่องราวในอดีต ผมยัง
เห็นแววตาที่มุ่งมั่นดวงเดิม

ผมยังสัมผัสได้ถึงสหายแพน ที่เข้มงวด
กับตนเอง แต่เอื้ออาทรและห่วงใยผู้อื่น
เสมอ

หลังพี่สาวเสียชีวิต และสามีป่วยติดเตียง
อยู่ที่ศูนย์ดูแลคนชรา น้ำแพนอยู่บ้าน
ตามลำพัง ผมแวะเวียนไปเยี่ยมบ่อยขึ้น
ตอบแทนที่ผมเคยทำตัวเป็น “เด็กเสรี”
เคยทำให้น้ำต้องเหนื่อยไว้มาก

เราทานอาหารร่วมกัน พูดคุยถึงเรื่องราว
ในอดีตที่เคยลำบากและฝ่าฟันร่วมกัน

น้ำแพนมีรอยยิ้ม ดวงตาสดใส มองไป
เบื้องหน้าและพูดว่า

“วันนี้ไม่มีความยากลำบากใดต้อง
กลัวอีก

เพราะเราผ่านมันมาทุกที่แล้ว
ทั้งในต่างแดน ในป่าเขา ในคุกขัง
ขอบคุณสหายที่ยังไม่ลืมกัน”

หลายครั้งที่แะไปเยี่ยมและทานข้าวด้วย
ผมเปิดยุทธปราชการ ส.ป.ท. ให้ฟัง

น้ำแพนฟังอย่างตั้งใจทุกคลิป มีรอยยิ้ม
และแววใสในดวงตา

ผมขอให้น้ำแพน เล่าเรื่องราวเมื่อครั้ง
ทำงานที่ ส.ป.ท.

น้ำแพน หยุดคิด ยิ้มดูมีความสุข และเอ่ย
ปากบอกผมว่า

“การทำงานแบบพวกเรา
บางครั้งไม่จำเป็นต้องให้ใครรู้
เบื้องหลัง
เพียงมีผู้คนเห็นคุณค่าของผลงาน
ก็คือความสำเร็จและความภูมิใจ
ของเราแล้ว
ให้บางเรื่องเป็นความลับ และตาย
ไปพร้อมกับเรา”

ต้นปี 2567 น้ำแพนเริ่มดูอ่อนแรงลง
เหนื่อยเพลียมากขึ้น แต่ทุกครั้งที่ผม
เข้าไปเยี่ยม ก็ยังยืนยันว่า ยังสบายดี
ไม่มีอะไรต้องเป็นห่วง

ปลายปี 2567 เริ่มทานอาหารไม่ได้
ร่างกายอ่อนเพลียมาก จึงยอมให้ผมพา
ส่งเข้าโรงพยาบาล แพทย์ตรวจพบมะเร็ง
ในลำไส้และตับ

ตลอดเวลาที่รักษาตัวอยู่โรงพยาบาล น้ำ
แพนพูดกับผมเสมอว่า

“ค่ารักษาเท่าไรแล้ว ถ้าลำบาก ถ้า
หนัก ก็ปล่อยไปอย่ายื้อนะ”

ต้นเดือนกุมภาพันธ์ 2568 แพทย์แจ้งว่า
อาการะเร็งเข้าสู่ระยะสุดท้ายแล้ว ให้
กลับมารักษาแบบประคับประคอง และ
พักอย่างสงบที่บ้าน

ผมพาน้ำแพนกลับมาพัก ที่ศูนย์ดูแลคน
ชรา นอนเคียงข้างเตียงลุงนพ ผู้เป็นคู่
ชีวิต

แม้ร่างกายอ่อนเพลีย จนลืมตาแทบไม่
ขึ้นแล้ว น้ำแพนลืมตา หันไปมองดูลุงนพ
สักครู่จึงหันมามองหน้าผม แล้วเอ่ยปาก

“... เหนื่อยมามากแล้ว กลับไปพัก
ผ่อนเถอะ อย่าห่วงเรา”

นั่นคือครั้งสุดท้าย ที่น้ำแพนได้สติขึ้นมา
และพูดกับผมได้

หลังอาการทรุดหนัก และกลับเข้ารักษา
ตัวที่โรงพยาบาล

ระบบต่างๆ ในร่างกายค่อยหยุดทำงาน
ลง น้ำแพน นอนนิ่งไม่ได้สติมาสามวัน
มีเพียงตัวเลขบนจอมอนิเตอร์ตรงหัว
เตียง ที่ยังแสดงผลอยู่

ช่วงเที่ยง วันศุกร์ที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ.
2568 เจ้าหน้าที่ศูนย์ดูแลคนชรา ผู้ดูแล
น้ำแพน ตั้งแต่เริ่มมีอาการป่วยด้วยโรค
ร้าย ได้เข้ามาเยี่ยม

เธอก็้มลงกราบตรงหน้าอกน้ำแพน และ
พูดว่า

“คุณยาย หนูขอโทษที่เคยดู เคยพูด
เสียงดัง เคยบังคับให้คุณยายกินข้าว
กินยา หนูไม่รู้ว่าคุณยายป่วย จนกิน
อะไรไม่ได้ คุณยายอย่าโกรธหนู
อโหสิกรรมให้หนูด้วยนะคะ”

สิ้นเสียงขออโหสิกรรมเพียงชั่วครู่
เหมือนน้ำแพนจะรับรู้และให้อโหสิกรรม

ตัวเลขบนจอมอนิเตอร์ทั้งหมดกลายเป็น
เลข 0

สัญญาณชีพหยุดนิ่งไปช่วงหนึ่ง ก่อนจะ
กลับมาแสดงผลอีกครั้ง

ด้วยสัญญาณที่ค่อยๆ อ่อนลงๆ . . .

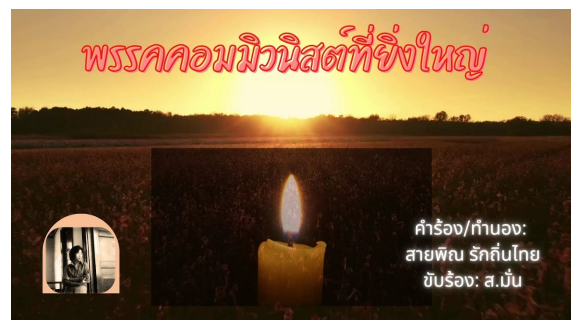
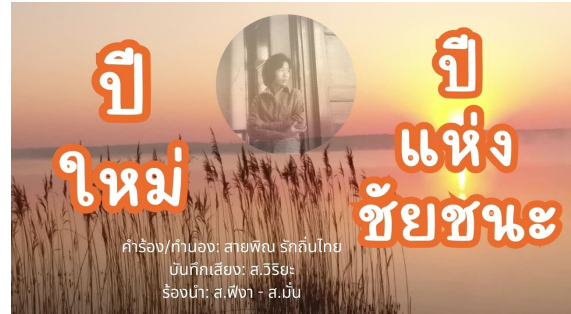
จนกระทั่ง 16.30 น. วันพฤหัสบดีที่ 13
กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568

ถึงเวลาที่ผมต้องจับมือรำลา ส.แพน อีก
ครั้ง เป็นการอำลากันครั้งสุดท้าย

พร้อมความทรงจำในใจ ถึงสหายหญิง
นักปฏิบัติ ที่น่ายกย่อง
ผู้ปฏิบัติงานที่เข้มแข็งของพรรค
ผู้บังคับบัญชาอันเป็นที่รักของลูกน้อง
ครูผู้สั่งสอนและส่งเสริมศิษย์ให้ก้าวหน้า
สหายผู้มีจิตใจคิดถึงและห่วงใยผู้อื่น
เสมอ...ตราบลมหายใจสุดท้าย

ขอคารวะสหายแพนด้วยดวงใจ
เด็กเสรี ที่สหายให้โอกาส

8 บทเพลงในอดีตของ ส.พินา ทำคัลปลงยูทูป

เพลงของสหายฟ้างา

...จากหนังสือ “ที่นี่ สถานีวิทย์เสี่ยง
ประชาชนแห่งประเทศไทย” โดยกลุ่ม
เพื่อน ส.ป.ท..

กำลังชาวนา (จังหวะร้าง)
คำร้อง/ทำนอง: สายพิณ รักถิ่นไทย
ร้องหมู่ ส.ป.ท.
เนื้อร้อง

“(สร้อย) ชาวนาเอ๋ย กำลังของเรามีมาก
จะทนทุกข์ยากกันอยู่ทำไม สามัคคีร่วม
จิตร่วมใจ ชั้บมะริกััน โคนสมุนมันลงไป
ไป ไป ไป ไป

เรานี้ก็เป็นชาวนา ชื่อสวยหรูว่ากระดูกสัน
หลังของไทย ดุชิเราเป็นยังงี้ เป็นชาวนา
ไทยแต่ว่าไม่มีนา (สร้อย)

ชาวณาเราทั่วเมืองไทย ผลิตข้าวได้เลี้ยง
ไทยประชา ไถหว่านปักดำลงกล้า ได้ข้าว
ออกมาเรากลับไม่พอกิน (สร้อย)

ชาวณาเราสุดจะทน รับทุกข์ที่ถมทับมาไม่
สิ้น รวมแรงกันทั่วแผ่นดิน กำจัดให้สิ้น
พวกขายบ้านกินเมือง (สร้อย)

พี่น้องชาวณา อย่ามัวรอช้าลุกขึ้นเร็วไว
รวมแรงพลิกแผ่นดินไทย สร้างสังคม
ใหม่ของเราขึ้นมา (สร้อย)”

ไทยต้องเป็นไท

เบื้องหลัง: (ส.ขวัญ) จำได้ว่าเพลงนี้
ส. ฟังร้องนำ แล้วร้องหมู่ท่อนพวกเรา
ประเทศไทย

คำร้อง/ทำนอง: สายพิน รักถิ่นไทย
เนื้อร้อง

“อันช้างพลายกายโตทำโอหัง ทลาย
รังมดแดงแกว่งวงวาง มดมันกลุ้มรุม
ต้อยไม่ปล่อยวาง ช้างก็ช้างยังต้องเล่น
แปร้นแปร้นไป

เปรียบดังเช่นอเมริกาทำอาชญา เที้ยว
รังควาญทำชาวโลกทุกข์โศก เข้าสมคบ
พวกถนอมจอมจัญไร จะเอาไทยลงเป็น
ทาสอนาถเอ๋ย

พวกเราประชาไทย พวกเราทุกคน
 พร้อมใจกัน เข้าฟาดฟัน โรมรันไม่พรั่น
 ไใด ไทยต้องเป็นไท ต้องเป็นไทยืนยงไป
 ไทยไม่ยอม

ไม่ยอมเป็นทาสใคร ชีพเรายอมพลี พลี
 เพื่อไทย เลือดหลังไหลรดแดนทอง เราก็ก
 ปลง ปลงเพื่อไทย

ก้าวเถิด ก้าวออกไป พิชัยศักดิ์ดีไว้
 พลังเราอันเกรียงไกร สุดจะต้านทาน ก้าว
 ออกไป ประจัญบาน

ชิงเอาชัย ความเป็นไทให้คืนมา ให้ไทย
 สมไทย ไทย ไชโย”

แนวร่วมปฏิวัติ

เบื้องหลัง: (ส.ชวัญ) จังหวะเดินมีพลัง
เร้าร้อน เต็ดเตี้ยว เป็นกลอนคั่นรายการ
ก่อนมาใส่ทำนอง

คำร้อง/ทำนอง: สายพิน รักถิ่นไทย
เนื้อร้อง

“แนวร่วมรักชาติดูจประภาคารส่องทาง
ไกล คือพลังอันยิ่งใหญ่เกรียงไกรด้วย
มหาชน

แนวร่วมรวมดวงจิตที่รักสิทธิ์อิสรา เทอด
ทูนคุณค่าดวงวิญญาณเสรีชน

แนวร่วมปฏิวัติธวัชสง่าเป็นที่รวมมหาชน

พวกเรา พวกเราทุกคน พวกเราทุกคน
เข้าในแนวร่วมเพื่อชิงเอาชัย รวมพลัง
รวมพลัง รวมพลังเถิดพวกเรา

เข้าในแนวร่วม แนวร่วมคือธงชัย จะกู้
ไทยให้คืนคงดำรงไทยไว้ชั่วกาล”

คมเคียว

เบื้องหลัง: (ส.ขวัญ) จังหวะราวง เดิมที
เป็นกลอนคั่นรายการ เนื้อร้องมีเพียงแค่นี้
แต่ ส.เตียน มาใส่ทำนองร้องหมู่ชาย
หญิงสลับไปมา อัดเสียงในฮานอย
คำร้อง/ทำนอง: สายพิณ รักถิ่นไทย
บันทึกเสียง: ส.วิริยะ
เนื้อร้อง

“อันคมเคียวเกี่ยวข้าวที่วาววับ คณานับ
มากมายหลายสิบแสน

ผืนกม้นกันเข้าทั้งด้าวแดน จะคมแม่นยำ
แรงมหาประชาไทย”

ปีใหม่นี้แห่งชัยชนะ

เบื้องหลัง: (ส.จวน) ชื่อเดิมคือ อวยพรปี
ใหม่

คำร้อง/ทำนอง: สายพิณ รักถิ่นไทย

บันทึกเสียง: ส.วิริยะ

ร้องนำ: ส.ฟังา - ส.มัน

เนื้อร้อง

(สร้อย) ปีใหม่เวียนมา นภาแดนไทย

เรื่องรอง มวลมิตรจิต ใจผูกผ่อง เรา

ประชาพี่น้องร่วมใจอวยชัยให้พร

(ญ) วาระดิถีปีใหม่ผองไทยทุกท่าน จง

แผ้วภัยพาลการงานขอจงมีชัย ขอให้พ่อ

แม่ปู่ย่าตายาย ญาติสนิทมิตรสหายเรา

มาร่วมใจวันปีใหม่นี้เถย (สร้อย)

(ช) ประชาพี่น้องคล้องแขนแก้มกล้า
 ตระหง่าน ตั้งจิตปฎิญาณจะผลาญผู้ราญ
 ราวี ล้างมันให้สิ้นจากถิ่นปฐพี ร่วมใจกัน
 วันนี้ตั้งต้นฤกษ์ดีวันปีใหม่เอ๋ย (สร้อย)

(พ) วาระดีปีใหม่ฟ้าไทยเจิดจ้า มาเถิด
 ประชาอนาคตเราอำไพ ร่วมกันต่อสู้ศัตรู
 ไม่คลาย ช่วชิงชัยสะสมชัยจากชัยสู่ชัย
 ในปีใหม่เอ๋ย (สร้อย)

ประชาชนไทยไม่ต้องการประชาธิปไตย จอมปลอม

คำร้อง/ทำนอง: สายพิณ รักถิ่นไทย
เนื้อร้อง

(สร้อย) กำลังอาวุธประชาชนไทย นับวัน
เติบโตใหญ่เข้มแข็งยืนยง สืบทอดจิตใจ
สูงส่ง ยืนหยัดมั่นคงตั้งขุนเขาภูพาน

(หญิง) จิตใจดวงอิน่ากุยบุรี ประชาเรา
ศึกษาทำตาม กระพือโหมไฟสงคราม
ประชาชนให้ลามไปทั่วแดนไทย (สร้อย)

(ชาย) อเมริกาหวาดกลัวไหวหวั่น บัญชา
ถนอมให้หลอกประชา จะเห็นรัฐธรรมนูญ
ออกมา ทำท่าว่าจะให้ประชาธิปไตย
(สร้อย)

(หญิง) ประชาธิปไตยจอมปลอม ของ
พวกถนอมเราไม่ต้องการ มันหวังดับไฟ
สงครามประชาชน ที่ลามด้วยเงื้อมมือ
(สร้อย)

(หญิง) หวังเห็นการต่อสู้ของประชา ไปสู่
ทางสภา วางอาวุธยอมจำนน มันจะได้
เช่นฆ่า โกงปล้น เจ้าพวกทรชนอย่าได้ฝัน
ไป (สร้อย)

(ชาย+หญิง) ประชาไทยยึดมั่นสังคมนิยม
อำนาจรัฐนั้นได้จากกระบอกรุ่น ยืนหยัด
ทำสงครามประชาชน ต่อสู้ไปจนอำนาจ
รัฐได้มา (สร้อย)”

ร่างสามัคคีต่อสู้ร่วมกันของเรา
 คำร้อง/ทำนอง: สายพิณ รักถิ่นไทย
 เนื้อร้อง

“มาเถิดมาเถิดพี่น้องชนชั้นกรรมกร
 สามัคคีขึ้นมาเป็นกลุ่มก้อนไปสร้าง
 พันธมิตรกับพี่น้องชาวนา รวมกันเป็น
 พลังมหา มา ขอให้เรากรรมกรร่วมมือกับ
 ชาวนา ปราบไถ่สองตัวมหาโจรโค่น
 ถนอมให้ล้มขับไล่อเมริกา

มาเถิดมาเถิดพี่น้องชนชั้นกรรมกร
 สามัคคี สามัคคีกับกรรมกร พร้อมใจมา
 ขับไล่อเมริกา อย่าให้มันเข้ามาเหยียบ
 ย่ำประเทศเรา เราจะอยู่นิ่งเฉยต่อไปนั้น
 ไม่ได้ พวกเราต้องทำลายโจรปล้นบ้าน
 กินเมือง

มาเถิดเร็วเถิดกรรมกรชาวนา ให้
พร้อมใจสามัคคีกันขึ้นมา แ่นะรวมพลัง
เป็นกลุ่มก้อน แ่นะรวมพลังเป็นกลุ่ม
ก้อน ให้เป็นปีกเป็นแผ่นจับอาวุธขึ้นมา
ถ้าเราแยกกันศัตรูจะยังอยู่ เรายรวมกัน
ต่อสู้ศัตรูจะต้องตาย”

ธงรักชาติเปล่งรัศมี

คำร้อง/ทำนอง: สายพิน รักถิ่นไทย
เนื้อร้อง

“ธงรักชาติแจ้งประจักษ์มีศักดิ์ศรี เปล่ง
รัศมีส่องใจไทยทั้งหลาย ให้ตื่นตัวร่วม
จิตอุทิศกาย ทั้งหญิงชายต่อสู้กู้ชาติตน

สามัคคีสามัคคีได้ธงชัยนี้ไว้มั่น เข้า
โรมรันต่อตีอย่างมีผล ชับอเมริกาผู้
รุกรานพวกพาลชน โคนพวกโจรขาย
ชาติพินาศไป โคนพวกโจรขายชาติ
พินาศไป”

เขตปลดปล่อยของเรา

คำร้อง/ทำนอง: สายพิณ รักถิ่นไทย

ร้องนำ: ส.ฟังา-ส.มัน

เนื้อร้อง

“ไรรณาเขี้ยวขจี ธงแดง โบกพลั่ว ไต้ลมงาม
ตา (ไต้ลมงามตา) แผ่นดินผืนนี้เราแย่ง
ยึดคืนมาได้ ด้วยกระบอกลูกปืน ด้วยยี่น
หยัดสู้ และด้วยเลือดเนื้อ ผองเราทั้ง
หลาย

เรามีอำนาจรัฐของเราประชา เรากุม
ชะตาของเราเองไว้ ทุกสิ่งทุกอย่าง เรา
ล้วนสร้างได้ ชีวิตใหม่ในเขตปลดปล่อย
สดใสเรืองรอง

ไรรู้ณาเขียวขจี ธงแดง โบกพลั่วไต้ลมงาม
ตา เราประชาในเขตปลดปล่อย มุ่งหน้า
ตาม มุ่งหน้าตาม พรรคคอมมิวนิสต์แห่ง
ประเทศไทย ไปชั่วนิรันดร์”

ไชโย ชัยชนะของประชาชน

เบื้องหลัง: (ส.จวน) เพลงปี 2511-2513

คำร้อง/ทำนอง: สายพิณ รักถิ่นไทย

บันทึกเสียง: ส.วิริยะ

ร้องหมู่ ส.ป.ท.

เนื้อร้อง

*** (สร้อย) เสียงปี่นดังก้องปลุกผองเรา
 ตื่น ไชโยๆๆ ประชาไทย ลุกขึ้นยืน มือจับ
 ปี่นมน้ําจอง ศัตรูล้มตายแตกกระจาย
 หลายนั่น พลังของประชาชนขยาย ขยาย
 เติบใหญ่ยืนยง ยิ่งสู้ยิ่งมั่นคง

เสียงปี่นดังก้องปลุกผองเราตื่น ไชโยๆๆ
 ประชาไทย ลุกขึ้นยืน มือจับปี่นมน้ําจอง
 ไชโยๆ ชัยชนะของประชาชน พวกเราทุก
 คนอยู่ทุกหนร่วมกันต่อสู้ แนวนหลังเรามั่น

ร่วมกันสนับสนุน ทำสงครามประชาชน
 กอบกู้เอกราชประชาธิปไตย ไชโยๆ
 ชัยชนะของประชาชน เราจะต้องยืนยงอยู่
 คู่ฟ้า ไชโย (ย้อน***)

แนวหลังเรามัน ร่วมกันสนับสนุน ทำ
 สงครามประชาชน กอบกู้เอกราช
 ประชาธิปไตย

ไชโยๆ ชัยชนะของประชาชน เราจะต้อง
 ยืนยงอยู่คู่ฟ้า ไชโยๆๆๆ ไชโย”

ลอยกระทงรักไทย

คำร้อง/ทำนอง: ส.ฟิงา

ร้องนำ: ส.ฟิงา-ส.มัน

เนื้อร้อง

“(ญ) แสงจันทร์ส่องฟ้า งามตาน้ำนอง
ตลิ่ง น่องพี่ชายหญิง พร้อมเพรียงกันจริง
วันลอยกระทง

(สร้อย) เอ้า ฮ้ำไฮ้ เอ้า เฉียบ เฉียบ เอ้า
ฮ้ำไฮ้ เอ้า เฉียบ เฉียบ

(ช) โอ้เพ็ญสิบสอง ล่องเรือมาในคงคา
ร่วมใจในศรีนาวา ร่วมทางศรัทธาฝ่า
คลื่นลม (สร้อย)

(ญ) โอ้แม่คงคา โอ้มาตุภูมิของไทย
ใครย่ำใครยี้แค้นใจ ร่วมแรงทั่วไทย ชับ
โค่นมัน (สร้อย)

(ช) เอ้า พายเจ้าพาย เอกราชของชาติ
ไทยต้องมี ลูกไทยต้องมีเสรี ฝีพายแรงดี
ดีคลื่นแตกฟอง (สร้อย)”

พรรคคอมมิวนิสต์ที่ยิ่งใหญ่

คำร้อง/ทำนอง: สายพิณ รักถิ่นไทย

ขับร้อง: ส.มัน

เนื้อร้อง

“พรรคคอมมิวนิสต์ที่ยิ่งใหญ่ เกียรติแจ้ง
จบไทย สู้มานับหลายสิบปี เป็นประทีป
ส่องนำวิถี เป็นแกนความสามัคคี พลัง
ก้าวหน้าให้เร่รวมตัว

ต่อสู้บากบั่น ไม่เคยพรั่นกลัว แม่ฟ้า
มีดม้าวชูธงปฏิวัติชัดเจน ไม่กลัวความ
ลำบากยากเข็ญ ยิ่งสู้ยิ่งเด่น สัจจายิ่งใหญ่
ใจชน

พลังสามัคคี ประชาธิปไตย ประชาทั่ว
ไทยร่วมชบวนต่อสู้ ธงปฏิวัติสง่าเด่นชู
มวลชนต่อสู้ เพื่อไทยเป็นไทยสมบูรณ์”

อวยชัยปีใหม่ (ร่าง)

คำร้อง/ทำนอง: สายพิณ รักถิ่นไทย
เนื้อร้อง

(สร้อย) “เอ้ามาอวยชัย ปีใหม่ขอให้
ประเทศไทยได้มีสุขศรี ความทุกข์ที่รุกรทวิ
ต่อไปนี้ต้องสูญสิ้นเอย

ความสุขศรีจะมีมาได้ ก็เมื่อชาวไทยลุก
ขึ้นมา เอ้าลุกขึ้นมา ปีนี้ต้องเป็นปีสู้ พวก
เรารวมหมู่ต่อสู้ภัยไทย เอ้าสู้ภัยไทย (รับ
สร้อย—เอ้ามาอวยชัย...)

ชาติไทยจะเป็นเอกราช ทหารต่างชาติ
ต้องขับออกไป เอ้าขับออกไป สิทธิที่ถูก
รอนริดเราต้องพิชิตเอาคืนมา เอ้าเอาคืน
มา (รับสร้อย—เอ้ามาอวยชัย...)

ผืนดินที่แตกกระแหง เพราะฝนแล้งจนชุ่ม
ฉ่ำ เอ้าจนชุ่มฉ่ำ ค่าเช่าดอกเบี๊ยะที่แรงล้ำ
สู้ให้ต่ำลงมา เอ้าต่ำลงมา (รับสร้อย—
เอ้ามาอวยชัย...)

ค่าแรงที่แสนจะต่ำ จะต้องเป็นธรรมด้วย
แรงสู้ของเรา เอ้าแรงสู้ของเรา ภาษีที่ขูด
กันยับ จะต้องบังคับให้ลดลง เอ้าให้ลด
ลง (รับสร้อย—เอ้ามาอวยชัย...)

ปีนี้ต้องเป็นปีชัย กำลังชาวไทยขยายเติบโต
ใหญ่ เอ้าขยายเติบโตใหญ่ ก้าวประจัญ
มั่นใจ เดินหน้ามุ่งมั่นฟัน ฝ่าชิงเอาชัย
เอ้าชิงเอาชัย (รับสร้อย—เอ้ามาอวย
ชัย...)”

ไชโย พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย
(ร่าง)

คำร้อง/ทำนอง: สายพิณ รักถิ่นไทย

ร้องหมู่ ส.ป.ท.

เนื้อร้อง

“1 ธันวาเวียนมาถึงวันนี้ เราขอสดุดี
ฉลองชัยด้วยใจศรัทธา พรรคชั้นนำ
ทิศทางให้เราประชา จับอาวุธมาเร่งชิง
เอาชัย

ไม่ต้องการป็นนั้นต้องจับป็นขึ้นมา ภาย
ใต้การนำพาของพรรคคอมมิวนิสต์ไทย
ลำบากเท่าฟ้ารุดหน้าด้วยความมั่นใจ
วันชัยในบั้นปลายต้องเป็นของเรา
ประชา

แผ่นดินถิ่นทอง พวกโจรมันเข้าครอบ
ครอง เหยียบย่ำดินทอง โหดร้ายทารุณ
เรื่อยมา ประชาพี่น้องต้องนองเลือดและ
น้ำตา ต้องจับอาวุธขึ้นมารุกเช่นฆ่าศัตรู
หมู่मार

พลังของเราเข้มแข็งและเกรียงไกร ศัตรู
ใดหมายมาขวางทางก็ดก้น ต้องแหลก
บรลัยได้เท่าเราประชาทัณฑ์ ขอแต่
สมัครสมานร่วมสามัคคีกลมเกลียว

กองทัพปลดแอกประชาชนไทย จงเจริญ
ไชโย ไชโย

พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย
จงเจริญ ไชโย ไชโย ไชโย”

สงกรานต์สามัคคี (ร่าง)

คำร้อง/ทำนอง: สายพิณ รักถิ่นไทย

ร้องหมู่ ส.ป.ท.

เนื้อร้อง

“วันนี้วันดีปีใหม่ เอ้าวันนี้วันดีปีใหม่ เรา
ประเทศไทยรื่นเริงสำราญ

สาดน้ำรดน้ำอวยชัย ฉลองปีใหม่
เทศกาลสงกรานต์

เรามาสามัคคี เอ้าเรามาสามัคคี สู้เพื่อ
ชีวิตได้มีสุขสันต์ มารร้ายเราไม่ไหวหวั่น
เราพร้อมแรงกันฟาดฟันบรรลัย

เอกราชประชาธิปไตยเราจะไม่ยอมให้
ใครมาย่ำยี”

เสภา เนื้อร้อง

“โอ้ปีนี้ภัยแล้งคุกคามหนัก แสบกระอัก
เลือดเพราะแห้งแล้งนักหนา หลาย
จังหวัดทั่วประเทศชาวประชา ทุกข์
นักหนาสะอื้นอื้นกันทั่วแดน

ห้วยละหารหนองบึงแล้งจนแห้งขอด จะ
อยู่รอดเร้นสุดยากลำบากแสน มีแต่ธาร
น้ำตาหันมาแทน พันหมื่นแสนทุกข์ทรม
จมกายเรา

แล้งจนแม่น้ำกินสิ้นทุกที ที่ไหนมีพอ
ประทังชีวิตเล่า ได้น้ำมาเป็นน้ำโคลนพอ
บรรเทา เป็นพิษเอาร่างกายถึงตายกัน

บ้างต้องหนีภัยแล้งหน้าแห้งหมอง บ้าง
รำร้องแทบว่าจะอาสัญ อดทั้งข้าวทั้งน้ำ

ตามตามกัน พี่น้องเราเช่นนี้นั้นมากมาย
มี

หนีจาก โน่นมานี้ก็ที่แล้ง ผืนดินแห้งคอย
ต้อนรับเสียทุกที่ บ้างบุกป่าฝ่าดงเข้าพงพี
หอบลูกหนีภัยแล้งด้วยชมชาน

จะหวังรอรัฐบาลให้มาช่วย มีแต่ป่วยการ
เปล้าคำกล่าวชาน มันกลับโทษโฆษณา
ดำประกาศ ว่าเกียจคร้านแนมเหน็บให้
เจ็บใจ

เราทุกข์ถึงปานนี้พี่น้องเอ๋ย มันไม่เคย
เหลียวแลช่วยแก้ไข ซ้ำปกปิดว่าไร้ทุกข์
สุขสบาย เราจำสู้แก้ไขภัยแล้งเอ๋ย”

เพลงอาโย เนื้อร้อง

“ความทุกข์ความแค้นของเราชาวไร่
ชาวนา อัดอั้นตันอูรา สุดทนได้

ทางรอดของชีวิตเรามีทางเดียว คือต้อง
กลมเกลียว กันทั้งชาติไทย

ร่วมเปิดโปงคัดค้านร่วมกันประณาม
เปิดโปงความเลวทราม ความโหดร้าย

ที่พวกถนอมชี้ข้าตั้งหน้าขายชาติ เผด็จ
อำนาจ โกงกินบรรลัษ

ร่วมกันคัดค้านถนอมไ้พวกขายชาติ
โค่นมันให้พินาศ ให้แหลกลาญไป

ทั้งขับไล่ไอ้โจรอเมริกา จงรวมกันขึ้นมา
เฉดหัวมันออกไป

มีแต่จับปืนต่อสู้ สู้ยืนหยัด จึงแย่งอำนาจ
รัฐ เอามาได้

มีแต่ประชาชนเราได้อำนาจรัฐ ความทุกข์
นั้นจึงขจัด ให้หมดไปได้

มาเถิดมาร่วมใจพี่ป้าน้าอา สามัคคีลูก
ขึ้นมา ต่อสู้ชิงชัย”

เพลงเรือ เนื้อร้อง

“สวัสดิ์พี่น้อง เราผองประชา ผู้ทุกข์ยาก
ถ้วนหน้า ทัวไทย วันนี้เรามา ว่าเพลงเรือ
รำพัน ถึงทุกข์ของเรานั้น ให้แจ้งใจ

ว่าสาเหตุที่มา เพราะข้าถนอม มัน
คุกเข่าสมยอม ขายไทย ให้อเมริกา มา
ยึดครองเป็นเมืองขึ้น ประชาสุดขมขึ้น
หัวใจ

ทหารไ้กัน มันวางอำนาจ เพราะไทย
เสียเอกราช อธิปไตย มันกดขี่เหยียด
หยาม มันคุกคามชีวิต แสดงความ
ฟัสซิสต์ โหดร้าย

มันข่มขืนสตรี มันทุบตีชกต่อย ฆ่าตายไป
ก็ไม่น้อย หลายราย แต่เมื่อมันทำผิด ก็
ไม่ต้องติดตาราง ศาลไทยไม่มีทาง
เอาผิดได้

เพราะมันอ้างเอกสิทธิ์ มาปกป้องปกป้อง
ทั้งพวกถนนอมก็คุ้มครอง ลอยนวลไป เช่น
กรณีนางตุ้ ที่รู้กันทั่วเมือง สอบสวน จบ
ว่าเรื่อง เจียบหายไป

ความแค้นเราประชา แน่นอรุमानาน
เพราะชาติไทยถูกรุกราน เราจึงถูกผลาญ
ถูกฆ่า รังลูกขึ้นมา ต่อสู้เอ๋ย”

เพลงชาวไร่

(การต่อสู้ด้วยอาวุธรุดหน้าไป)

เนื้อร้อง

“หญิง: มวลชนเท่านั้นแหละเอ๋ย พลัง
แท้จริงยิ่งใหญ่ เอ้อระเหยเร็วมาไวๆ ร่วม
แรงกันกู้ชาติไทย

(สร้อย เอ้าฟังสิเอ๋ย เพลงชัย สะท้อนก้อง
ไปทั่วไทยเอ๋ย เพลงเอ๋ยเพลงชัย สะท้อน
ก้องไปทั่วไทย...)

ประกายไฟน้อยๆ แห่งสงคราม ค่อย
ขยายไหม้ลาม ไปทั่วไทย (สร้อย)

พอเสียงปืนกัมปนาท ที่นาแก ไฟปฐวิติก
แพร่ แผลออกไป เพียงสามปีผ่านไป ไฟ
ปฐวิติ ก็ไหม้กระพือพัด ไปทั่วไทย

พวกถนอมหวาดกลัว เป็นนักหนา เล่นกล
 ลวงหลอกประชา ให้เดินทางตาย แต่เรา
 ประชา หุตาสว่าง ไม่หลงทิศผิดทาง สู้ต่อ
 ไป

เพราะว่าเรามี พรรคคอมมิวนิสต์ นำเรา
 ก้าวสู่ทิศ ที่มีชัย เรายังติดความคิด เหมา
 เจอตง อาวุธอันยิ่งใหญ่ แสนเกรียงไกร เรา
 จึงสามารถ ขจัดอุปสรรค ก้าวไปตาม
 พรรค ต่อสู้ซึ่งชัย (สร้อย)

ชาย: พวกปฏิกิริยา ล้วนเป็นเสือกระดาก
 ชีวากลัฟินาศ จะวอดวาย (สร้อย)

มันเอารัฐธรรมนูญ มาตบตา หลอกลวง
 เราว่า จะให้ประชาธิปไตย หวังเบือเมา
 ล่อไปสู่ ทางสภา ให้พวกมันเข่นฆ่า ได้
 ตามใจ

หญิง: ด้านหนึ่งมันหลอกลวง ใช้วิธีเล่น
 ลิ่น อีกด้านก็ทู่แท้ ปราบเราใหญ่ มันใช้
 วิธีการ สารพัด เขี้ยม โหดยิ่งกว่าสัตว์
 แสนเลวร้าย ทั้งอาวุธหนักเบา เอาทุก
 ชนิด แม้กระทั่งยาพิษ มันก็ใช้

ชาย: มันใช้วิธีการ คือปล้นเรียบ อีกฆ่า
 เรียบเผาเรียบ อัน โหดร้าย พี่น้องเรา
 ประชา ถูกฆ่าทิ้ง สงสัยมันก็ยิ่ง ไม่ว่าใคร

มันใช้การเข่นฆ่า มาข่มขวัญ ให้เรายอม
 ให้มัน กดขี่ต่อไป แต่ความเหี้ยมโหด
 ของมันนั้น เหมือนรดน้ำมัน เข้ากองไฟ
 (สร้อย)

ชาย: การต่อสู้ด้วยอาวุธ ยิ่งรุดหน้า
 เหมือนไฟลามป่า ขยายกว้างไกล
 (สร้อย)

มันยิ่งปราบยิ่งเหี้ยม ยิ่งทำชั่ว ประชายิ่ง
ตื่นตัว หากกลัวไม่ ยิ่งลุกขึ้นต่อสู้ ทุกแห่ง
หน สงครามประชาชน ยิ่งมีชัย

หญิง: นี่จึงเป็นกำลังอันแข็งแกร่ง เป็น
ผนังทองแดง กำแพงเหล็กเกรียงไกร มัน
จะข่มเรานั้น ไม่มีวัน แต่เราสิจะตีมัน ให้
แตกได้

มันยิ่งยกกำลัง มาปราบเรา ก็ไม่ผิดแมง
เม่า โผเข้ากองไฟ (สร้อย)

หญิง: กองทัพเรามีจิตใจ ก้าวรุดหน้า สู้
รบเพื่อประชา กล้าชิงชัย (สร้อย)

กองทัพเรามีจิตใจ วีรชนปฐิวัติ ยิ่งผ่าน
การปฏิบัติ ยิ่งเกรียงไกร เราพนี้กับ
มวลชน ทุกเวลา และรับใช้มวลประชา
ด้วยชีวิตจิตใจ มวลชนจึงเข้าร่วม การ
ต่อสู้ สนับสนุนคำชู้ ด้วยจริงใจ

ชาย: เรามีความตื่นตัว ทางชนชั้น ไม่
กลัวยากม่งม่น ไม่กลัวตาย พวกเราเป็น
นักรบ ที่อาจอง ติดความคิดเหมาเจ๋อตง
อันเกรียงไกร

หญิง: อีกผ่านการต่อสู้ อันร้อนแรง เราก้
ยิ่งเข้มแข็ง ยิ่งเติบโตใหญ่

ชาย: เพราะมีพรรคที่ถูกต้อง ชี้ทิศทาง
อีสานใต้เหนือกลาง จึงได้ชัย

หญิง: ธงชัยปฐิวัตติ สง่างาม โบกเสียด
ฟ้าสีคราม แดงไสว

ชาย: เพลงชัยปฐิวัตติ ดังประสาน กึกก้อง
กังวาน ปลุกเร้าใจ

หญิง: นักรบประชาไทย ยิ่งอาจหาญ รุก
หน้าบุกหลังทะยาน รุดหน้าไป

พร้อม: ด้วยจิตใจปฐิวัตติ ของเราผอง
ชัยชนะจักต้อง เป็นของประชาไทย

(สร้อย เอ้าฟังสิเอ๋ย เพลงชัย สะท้อนก้อง
ไปทั่วไทยเอ๋ย เพลงเอ๋ยเพลงชัย สะท้อน
ก้องไปทั่วไทย...)”

ถึงพี่น้องศรี อินทวุฒิชัย ของเรา

“พวกเราคือน้องๆ ของพี่น้องศรี ที่เคารพ
รักในตัวของพี่และงานของพี่มาก

พี่ผู้มีความสามารถเป็นเลิศในหลายด้าน
เป็นแบบอย่างให้เราได้ศึกษา และก้าว
ตาม

วันนี้พี่มาจากไป เราจึงมาร้องเพลงด้วยความ
อาลัย ส่งพี่เดินทางไกลสู่ดินแดน
สงบงาม

ขอพี่ได้จากไปอย่างมีความสุข ไร้กังวล

รัก เคารพ อาลัย "พื๋ออันศรี อินทวุฒิชัย"
พี่สาวที่แสนดีของน้องๆ
ลูกที่ดีของประชาชน

คารวะ สงบ ส่งพื๋ออันศรี”

สหายบัว อีสานใต้
ในนามกลุ่มนักร้อง-นักดนตรีที่แสดงส่ง
พื๋ออันศรี (ส.ฟังา) สู่สุคติ

8 บทเพลงแสดงส่งพี่น้องศรี สู่สุคติ

